

A Teremtő születése és emlékezete

Vajon a Teremtő is úgy született meg, mint az ember: a tudat teljes hiányából, emlékezet és tudás nélkül? Minden létező anyagot áthat és körülvesz az energia, valamint annak tudata. A tudat képes az anyagot – a fizikai erőkkkel és törvényekkel összhangban – formálni, alakítani. Ha ez igaz, akkor a Teremtő tudata, „ereje” és a fizikai törvények együtt felelősek az anyag létrejöttéért.

Lehetséges, hogy a Teremtő akkor született, amikor az Univerzumok, csillagrendszerek és bolygók is megszülettek? Talán ez volt az Ő első alkotása – a fizikai törvényekkel karöltve. De vajon hol született a Teremtő? Egy másik Univerzumban? Ha Ő teremti az Univerzumokat, akkor a miénket is Ő hozta létre?

A fizika szerint létezett egy Higgs-tér, amelyben a Higgs-bozon tömeget adott a részecskéknak. De a teremtető gondolat is képes erre: a tudat ereje által az energia formát ölt, és az anyag megszületik.

Mit láthatott a Teremtő, amikor megszületett – ha valóban született? A tudósok szerint az Univerzum az ősrobbanás következménye, így a Teremtő talán egy hatalmas fényt látott először. Ez a fény lehetett az első impulzus, az első emlék, amely tudatát felébresztette.

Mikor született a Teremtő? Az ősrobbanás idejét körülbelül 15 milliárd évre becsülik. Így a Teremtő kora legalább ennyi, de talán sokkal több is lehet – hiszen lehet, hogy már más Univerzumokban is létezett, mielőtt a miénk megszületett.

Ha a Teremtő tudat és energia, hogyan jött létre? Elképzelhetjük úgy, mint egy kozmikus erőteret, amelyet az energia tudata, a gondolat és a fizikai törvények irányítanak. A gondolatot egy esemény – például az ősrobbanás – válthatta ki. Tudata tehát attól a pillanattól kezd élni, amikor valami történik, amikor körülötte megmozdul a létezés.

Miből született a Teremtő? Ő maga energia – de vajon élő tudatból származik? Abban a pillanatban, amikor gondolkodni kezd, már élőnek tekinthető. A gondolat az élet jele, a tudatosság szikrája.

Van-e a Teremtőnek is újjászületése? Amikor eltöröl és újraalkot egy Univerzumot, az újjászületésnek számít. Ez nem pusztán ciklikus teremtetés, hanem a tudat fejlődésének új szintje is lehet.

Ha a Teremtő valamikor megszületett, volt-e gyermeki tudata? Valószínűleg igen – hiszen a tanulás, a tapasztalás az isteni tudat fejlődésének része. A gyermeki tudat a nyitottság, a kíváncsiság és az alkotás örömeinek forrása. A Teremtő gyermeki tudata – ha létezett – talán ma is ott van minden új kezdetben. Amikor egy gyermek megszületik, amikor egy új gondolat születik, amikor egy új világot álmodunk meg, a Teremtő gyermeki kíváncsisága és öröme újra megnyilvánul. Ez az öröm az alkotás tiszta szándéka, amely nem birtokolni akar, hanem megosztani.

Ha Ő egy ősrégi energia, akkor emlékezete milyen régi, és mire emlékezik? Talán az újratereztésre, az Univerzumunk születésére, vagy még korábbi eseményekre – más világokra, más dimenziókra, ahonnan jött. Emlékezete lehet időtlen, mint maga a tudat – nem lineáris, hanem holografikus, minden pillanatot egyszerre érzékelő.

Ha a Teremtő tudata események hatására ébredt fel, akkor minden teremtés egy újabb emlékezeti réteget hoz létre benne. Az Univerzumok születése nemcsak fizikai folyamat, hanem tudati lenyomat is: minden csillag, minden bolygó, minden életforma egy gondolatként, egy érzésként rögzülhetett az isteni tudatban. Így a Teremtő nemcsak alkot, hanem emlékezik is – és az emlékezés maga is teremtés.

Lehetséges, hogy a Teremtő nem egyetlen pillanatban született, hanem fokozatosan öntudatra ébredt, ahogy az energia és az anyag kölcsönhatásba lépett egymással. A tudat fejlődése talán nem különbözik annyira az emberi tudat fejlődésétől: kezdetben érzékelés, majd gondolat, végül szándék és alkotás. Ha ez így van, akkor a Teremtő is tanul, tapasztal, és fejlődik – nem tökéletes, hanem törekvő.

A Teremtő emlékezete talán nem időhöz kötött, hanem rezgésekhez, mintázatokhoz. Minden létrejött forma egy frekvencia, amely visszhangzik benne. Így az emlékezés nem múltbéli képek sorozata, hanem jelenidejű érzékelés: a Teremtő egyszerre van jelen mindenhol, mindenben, amit valaha megalkotott.

És ha a Teremtő valóban képes újjászületni, akkor minden új Univerzum egy új lehetőség számára is. Nemcsak a világ fejlődik, hanem az isteni tudat is. Az újjászületés tehát nemcsak ciklikus, hanem spirális: minden kör egy magasabb szintre emeli a tudatot, az emlékezetet és az alkotóerőt.

Végül: ha a Teremtő emlékezete valóban holografikus, akkor mi magunk is részei vagyunk ennek az emlékezetnek. Minden gondolatunk, minden érzésünk, minden tettünk visszhangzik benne. Így válunk mi is teremttökké – nemcsak a világban, hanem a Teremtő tudatában is.